

Núm. de Protocol: 2000023/2018
Núm. de Rotlle: TSJA-0000008/2019

SENTÈNCIA 56-2019

PARTS:

Apel·lant: CAIXA ANDORRANA DE SEGURETAT SOCIAL (CASS)

Representant: Sra. CMS

Advocat: Sr. DMT

Apel·lat: Sr. JFD

Representant: ÍDEM

Advocat: Sra. SEA

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

Magistrats: Sr. Bernard PLAGNET

Sra. Elsa PUIG MUÑOZ

Andorra la Vella, el trenta de maig de dos mil dinou.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número 2000023/2018.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent la magistrada **Sra. Elsa PUIG MUÑOZ**, la qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- El Sr. JFD va interposar demanda contra la Caixa Andorrana de Seguretat Social (en endavant CASS), en què sol·licitava que s'anul·lés la resolució d'aquest organisme, de data 13 de febrer de 2018, i que es declarés que continuava en situació de baixa mèdica.

A la demanda adjuntava diversa documentació mèdica elaborada pels facultatius que l'atenen.

2.- La sentència del Tribunal Unipersonal 105/2018, de data 30 de novembre, va estimar la demanda interposada tot declarant el dret de l'agent a continuar de baixa mèdica amb efectes des del dia 25 d'octubre del 2017, i va condemnar en costes a la CASS.

3.- Disconforme amb aquesta resolució, la CASS ha interposat recurs d'apel·lació, el qual es fonamenta, en síntesi, en el fet que en el procediment de primera instància va sol·licitar una prova pericial que s'havia de realitzar un metge forense especialista en psiquiatria de fora del Principat, ja que a Andorra cap dels metges forenses tenen aquesta especialitat, i més concretament sol·licitava que es nomenés com a pèrit al Dr. B., que havia estat designat en altres ocasions, petició que fou inicialment admesa per providència de 24 d'abril de 2018. Tanmateix, després de les al·legacions presentades per l'agent, per nova providència de 11 de maig es va acordar que la pericial s'havia de fer per un altre professional diferent del Dr. B.

Concretament la pericial es va realitzar pel Dr. JOL, que si bé és especialista en psiquiatria, la CASS afirma que no és metge forense.

També al·lega la parapública que si bé la conclusió a la que arriba el Dr. JOL és que l'agent pateix símptomes depressius greus, l'exploració realitzada no confirma aquesta simptomatologia, per la qual cosa, segons la posició de la CASS s'ha d'estar al dictamen del Dr. P.

D'altra banda, l'apel·lant considera que no resulta aplicable la sentència d'aqueix Tribunal 42/2018 en quan a la condemna en costes, ja que en aquest cas el pèrit independent nomenat en aplicació de l'article 257.2 de la Llei 17/2008, del 3 d'octubre, de la seguretat social (en endavant LSS), no tenia la titulació d'especialista en psiquiatria, front el Dr. P., que va assessorar a la CASS, que sí la té.

4.- L'agent s'ha oposat al recurs al·legant que la documentació mèdica acompanyada amb l'escrit de demanda demostra que pateix una malaltia de tipus psíquic per la qual està prenent medicació psicotròpica amb efectes hipnòtics, antidepressius i relaxants que li impedeixen fer la seva feina –és

Agent de Policia-, com va confirmar el dictamen de la pèrit independent, Dra. S., i el dictamen elaborat pel pèrit judicial, Dr. JOL.

Afegeix que amb l'escrit de data 27 d'abril del 2018 va aportar al procés l'informe elaborat pel Comitè Mèdic format en aplicació de la Llei de Policia el 17 de novembre de 2017, és a dir, de forma coetània a l'alta mèdica acordada per la CASS (tot i que allò que va aportar fou la Resolució del Ministre de data 18 d'abril del 2018, en la qual s'esmenta l'informe del Comitè Mèdic que arribà a la conclusió que l'exploració psicopatològica de l'agent és compatible amb el diagnòstic que refereixen tant el psiquiatra como el seu metge de capçalera i la psicòloga clínica que el tractaven i que la medicació prescrita és l'habitual en aquest casos).

5.- En haver estat acordada la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, les parts van presentar els escrits corresponents, en els quals van reproduir substancialment les al·legacions que anteriorment havien formulat.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- L'article 257.2 de la LSS disposa que en els recursos administratius que tinguin per objecte la valoració de l'estat de salut de la persona assegurada, el Consell d'Administració de la CASS, abans de resoldre, pot demanar un informe mèdic que ha de ser elaborat per un facultatiu especialista sense cap vinculació amb les parts, si bé aquest informe serà preceptiu quan el sol·liciti la persona assegurada en el seu recurs.

En el cas que ens ocupa ambdues parts estan d'acord en el fet que, si bé la baixa mèdica inicial de l'agent, amb data 3 de juny del 2016, va ser per malaltia professional –l'agent, que és policia, es va fer mal durant unes pràctiques de tir-, posteriorment la baixa del Sr. F. es va qualificar com a malaltia comuna amb efectes des del 27 de setembre del 2016, sense que aquest discutís aquesta qualificació.

La CASS va acordar l'alta mèdica de l'agent amb efectes de data 25 d'octubre del 2017 (foli 118 de les actuacions).

Cal destacar que no obra a les actuacions l'informe complet del Dr. P., sinó únicament (foli 188) una certificació del Dr. CCC, cap de l'Àrea de Control Sanitari de la CASS que reproduïx –no se sap si total o parcialment- l'informe

del Dr. P. de data 29 de gener de 2018, que sembla va intervenir també abans d'acordar-se l'alta mèdica de l'agent.

És cert que l'article 257.2 de la LSS no estableix que l'informe de l'especialista independent sigui vinculant per a la CASS que, en conseqüència, podrà apartar-se de les conclusions del mateix. I tampoc no aclareix que la especialitat del facultatiu ha de ser aquella que sigui adient a la malaltia o dolència que pateixi el treballador, però així s'ha d'entendre.

I això no és el que va succeir en el cas que ens ocupa, en el què es va nomenar com a facultatiu especialista a la Dra. S., que no és especialista en psiquiatria, sinó en Rehabilitació i Medicina Física i màster en valoració de dany corporal.

Ara bé, la pericial mèdica realitzada per un metge especialista en psiquiatria confirma les conclusions a les què arriben els metges que tracten a l'agent aportats en via administrativa.

Endemés, el fet que el Dr. JOL –que fou designat per la pròpia Àrea de Medicina Legal i Forense segons es comprova a les actuacions- no sigui forense, no invalida la seva pericial.

Així, en la sentència dictada pel Tribunal Unipersonal, el Batlle analitza, encertadament, la prova practicada, i arriba a la conclusió de que la prova pericial judicial elaborada pel Dr. JOL és concloent, i que no està contradita per cap altre element de judici rellevant, llevat, en part, de l'informe del Dr. P.

Com ha declarat aquesta Sala de forma reiterada, el fet de que els tribunals no estiguin vinculats pel resultat del dictamen pericial, com diu l'article 47 de la Llei de la Jurisdicció administrativa i fiscal, no suposa que aquest no sigui un element de judici de particular rellevància, singularment quan es tracta d'aplicar coneixements especialitzats propis de la ciència mèdica.

Al mateix temps, també s'ha declarat el caràcter prevalent del dictamen dels perits sobre els informes de les parts, en base al caràcter imparcial i contradictori d'aquest tipus de prova.

Pel que fa les costes, la sentència del Tribunal unipersonal de Batlles les imposa a la CASS en aplicació de la sentència 42/2018 d'aquest Tribunal Superior.

Doncs bé, al fonament jurídic cinquè d'aquella sentència es deia:

“Tanmateix, cal tenir en compte la reforma introduïda per la Llei 18/2014, de 24 de juliol, que va donar una nova redacció a l'article 257.2 de la Llei de la seguretat social. Segons aquesta modificació legal, en els recursos administratius que tinguin per objecte la valoració de l'estat de salut de l'assegurat, el Consell d'Administració de la CASS, abans de resoldre, pot demanar un informe mèdic que ha de ser elaborat

per un facultatiu especialista sense cap vinculació amb les parts i, a més, l'informe serà preceptiu quan el demani l'assegurat en el seu recurs.

És evident que aquesta reforma va tenir per objecte limitar la litigiositat en aquesta matèria, per mitjà de la intervenció en la via administrativa d'un facultatiu independent que emetés una valoració amb una major garantia d'imparcialitat, pel fet que el seu autor no estigués vinculat amb cap de les parts.

Per tal d'assegurar la virtualitat i eficàcia d'aquest mecanisme, s'ha de considerar temerària la interposició d'una demanda, o l'oposició a la mateixa, quan no existeixen altres elements de prova que puguin desvirtuar les conclusions del facultatiu independent, o aquestes no siguin manifestament desajustades.

En aquest cas, a més dels informes dels metges de les parts, que ja eren coneguts, no s'ha aportat cap nou mitjà de prova que pugui contradir les consideracions del facultatiu independent, i, en aquest sentit, ni tan sols s'ha sol·licitat la pràctica d'una prova pericial en el marc del procés.

En conseqüència, ateses les particulars circumstàncies que concorren en aquest cas, procedeix condemnar la CASS al pagament de les costes causades i, en aquest sentit, s'ha d'estimar el recurs d'apel·lació de l'agent."

Així, en aquell cas dos van ser els elements tinguts en compte per imposar les costes a la CASS, un, que l'informe s'havia elaborat per un metge especialista –que, encara que no es digués, ho era en l'especialitat adient per valorar la dolència de l'agent-, i l'altre que la CASS ni tan sols va sol·licitar la pràctica d'una prova pericial judicial.

En el assumpte que s'analitza no es dona el primer element –que el metge independent nomenat en aplicació de l'article 257.2 de la LSS fos especialista en la mateixa branca de la medicina que la malaltia del treballador-, i tampoc es dona el segon, ja que la CASS sí ha sol·licitat una prova pericial judicial.

Així, la CASS qüestiona que se li hagin imposat les costes en primera instància i aquesta posició es justifica, segons es diu al recurs d'apel·lació, pel fet que la pèrit independent designada en via administrativa, la Dra. S., no és especialista en psiquiatria –que era l'especialitat adient, tenint en compte que s'havia de pronunciar sobre si un treballador patia una malaltia psíquica que justificava o no romandre en situació de baixa mèdica-, sinó en Rehabilitació i Medicina Física i màster en valoració de dany corporal.

Les consideracions anteriors justifiquen que s'estimi el recurs en aquest punt.

Tercer.- No s'aprecia una especial temeritat ni mala fe que justifiqui la imposició de les costes en aquesta instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Estimar parcialment el recurs d'apel·lació que interposa la CASS contra la sentència dictada el 30 de novembre de 2018 pel Tribunal Unipersonal de la Secció Administrativa de la Batllia, la qual es revoca únicament en el punt relatiu a la condemna en costes a la CASS, declarant que no procedeix imposar-les-hi en primera instància, confirmant la sentència en tot el demès.

Segon.- No efectuar un especial pronunciament sobre les costes causades en aquesta instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal Unipersonal del Batlle, Secció Administrativa del qual procedia, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.